

ΣΟΥΣΑΝΝΑ

6 ..... ὅ και ἤρχοντο κρίσεις ἐξ ἄλλων πόλεων πρὸς αὐτούς. 6

Dan. 6: 88 (sic, non 87) et Sy = Codex syro-hexaplaris Ambrosianus ed. Ceriani (Monumenta sacra et profana ex codicibus praesertim Bibliothecae Ambrosianae tom. VII) Mediol. 1874. ambo testes mire concordantes (Dan. 11 42 ambo γαις γαιαίς: Γ 1° pro T) antiquam uersionem praebent non meram, sed ab Origene auctam et asteriscis obelisque instructam, cf. subscr. libri canonici iuxta 88 (sim. Sy) δαυηλ κατα τους ο'· εγραφη εε αντιγραφου εχοντος την υποσημειωσιν ταυτην Εγραφη εκ των τετραπλων εε ων και παρετεθη (i. e. notis instructus est); quam ob rem in marg. amborum codicum multae „notae hexaplares“ inueniuntur. ego non textum tetraplarem ipsum edidi, sed in marginem relegans ea, quae Origenes sub ✕ addidit (plerumque ex θ'; nomen auctoris tacere soleo), uersionem principalem, quoad fieri potuit, restituere conatus sum. — in hac uersione ab Origene recensita antecedit liber canonicus, cui inscriptum est δαυηλ κατα τους ο', sequuntur capita apocrypha Sus. et Bel-et-Dr. — ed. = editio prima huius libri, cf. Rahlfs Verzeichnis der griech. Hss. des A. T. (1914), p. 279.

Sus.: 88 Sy.

Inscr. σουσαννα 88 Sy; de ordine libellorum cf. sup.

ante 6 quaedam deesse luce clarius est; sed quae nunc antecedunt, ab Origene ex θ' praemissa sunt, nam 6 cum θ' omnino concordat, et Susanna non in 7/8 describeretur, si in 2 descripta iam esset. 1—5 εκεινω (sic) in 88 Sy sub obelis (uel lemniscis?); adscriptum est σ' θ' in Sy, α' σ' θ' in 88 ad 4 (sic) adscripsit 88^{mg} ea quae θ' in 6 praebet exceptis duobus ultimis uerbis

ΣΟΥΣΑΝΝΑ

¹ Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ιωακὶμ. ² καὶ θ' ἔλαβεν γυναῖκα, ἣ ὄνομα Σουσαννα θυγάτηρ Χελκίου, καλὴ σφόδρα
³ καὶ φοβουμένη τὸν κύριον· ³ καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι καὶ ἐδίδα-
⁴ ξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ. ⁴ καὶ ἦν Ιωακὶμ
πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ιουδαῖοι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν
⁵ ἐνδοξότερον πάντων. ⁵ καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ
λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπό-
της ὅτι Ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος ἐκ πρεσβυτέρων κρι-
⁶ τῶν, οἱ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν λαόν. ⁶ οὗτοι προσεκαρτέρουν ἐν
τῇ οἰκίᾳ Ιωακὶμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρινόμενοι.

Sus.: BA. — L = 22 48 51. — Theodotionis uersio libri Danielis paulum immutata in ecclesia mox ita uiguit, ut antiqua uersio paene interiret. historia Susannae secundum temporum ordinem (cf. Sus. 45) in θ' librum canonicum antecedit.

Inscriptionem σουσαννα uel sim. habent pau. tantum; BAQ^{mu}. hoc loco praebent δαυηλ inscriptionem totius operis (+ κατα θεοδοτιωνος Q)

^a σουσαννα] ω pro ου Be hic et in 7. 29. 31, non ceteris locis